

Dejan Grba

Dvadesetpeti sat tristotinešezdesetšestog dana

Osvrt na video rad {366 dana} grupe Ultralab

Struktura rada *{366 dana}* podseća na filmske i video eksperimente iz šezdesetih i sedamdestih godina 20. veka, ali, dok su oni mišljeni kao medijsko-istraživački eseji ili političke platforme, *{366 dana}* odaje medijski i tehnološki zasićen, pesimističan i ciničan pristup koji svoje okruženje prvenstveno određuje i posmatra sa ličnog, gotovo idiosinkrastičkog aspekta.

Umesto društvene kritike kroz formalnu i logičku dekonstrukciju medija (čiji je jedan od poslednjih uspešnih predstavnika Godfrey Reggio), Ultralab napušta istraživački metod i realizuje *{366 dana}* kao neobaroknu rekapitulaciju i kompilaciju medijskih sadržaja koja sažima brojne savremene tehnike i postupke.

Spekulativni, fikcijski i, u izvesnom smislu, emotivni ključ rada nagovešten je posvetom: „U znak sećanja na bezbrojne igrače poginule na bojištima igre *Unreal Tournament 2003*“. Ti karakteri su fiktivni ili virtuelni, u skladu sa klasičnom cyber-paradigmom prema kojoj se programski kod izjednačava sa genetskim kodom koji određuje različite nivoe naše stvarnosti. Stoga se atraktivna kritička pozicija za njegovo razmatranje može iskazati pitanjem: „Kako bi se na zadatku zvanom *{366 dana}* snašao Lemmy Caution?“ (1)

(1) Agent iz Godardovog filma *Alphaville*, 1965.

Uvodni tekst za projekciju rada *{366 Days}* grupe Ultralab, Francuski kulturni centar, Beograd, 2005.